

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 50/08-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 31. januára 2008 predbežne prerokoval sťažnosť Mgr. Ľ. B., zastúpeného advokátom JUDr. P. P., Advokátska kancelária, B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podnikateľ podľa čl. 35 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 SžoKS 103/2005 z 24. novembra 2006 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Mgr. Ľ. B. o d m i e t a ako podanú zjavne neoprávnenou osobou.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 11. júla 2007 doručená sťažnosť Mgr. Ľ. B., (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. P. P., Advokátska kancelária, B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podnikateľ podľa čl. 35 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 5 SžoKS 103/2005 z 24. novembra 2006 (ďalej aj „napadnutý rozsudok“).

Sťažovateľ v podanej sťažnosti uviedol, že bol jedným z akcionárov obchodnej spoločnosti A., a. s., B. (ďalej aj „spoločnosť“), ktorá vykonávala podnikateľskú činnosť obchodníka s cennými papiermi. Táto spoločnosť v roku 2002 uzatvorila ako komisionár so spoločnosťou M., Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Írska, ako komitentom komisionársku zmluvu, ktorej predmetom bolo obstaranie kúpy a predaja cenných papierov – akcií komisionárom pre komitenta. Spoločnosť si svoju povinnosť z komisionárskej zmluvy splnila a následne vyúčtovala komitentovi províziu, ktorú zaúčtovala ako svoj príjem podliehajúci dani z príjmov právnických osôb a príslušnú daň v Slovenskej republike aj zaplatila. Komitent zdanil svoj príjem vo výške rozdielu medzi nákladmi na obstaranie kúpy a predaja cenných papierov v štáte svojho domicilu. Uvedené obchodné vzťahy sa stali následne v roku 2003 predmetom daňovej kontroly vykonanej v spoločnosti daňovým úradom pre vybrané daňové subjekty, ktorý dodatočným platobným výmerom č. 500/230/15799/03/Adač z 22. októbra 2003 dorubil spoločnosti daň z príjmov právnických osôb za rok 2002 vo výške 9 554 500 Sk, keď zahrnul do jej základu dane aj kladný rozdiel medzi kúpnu cenou pri kúpe obstarávaných cenných papierov a kúpnu cenou pri ich následnom predaji. Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky rozhodnutím č. II/256/1556/2004-1251 z 2. marca 2004 na odvolanie spoločnosti rozhodnutie daňového úradu pre vybrané daňové subjekty č. 500/230/15799/03/Adač z 22. októbra 2003 potvrdilo. O žalobe spoločnosti o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky č. II/256/1556/2004-1251 z 2. marca 2004 rozhodol Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom č. k. 1 S 114/04-25 zo 4. apríla 2005 tak, že túto zamietol. Proti tomuto rozsudku podala spoločnosť odvolanie, o ktorom rozhodol najvyšší súd rozsudkom sp. zn. 5 SžoKS 103/2005 z 24. novembra 2006.

Sťažovateľ tvrdí, že napadnutým rozsudkom najvyššieho súdu bolo porušené jeho základné právo podnikat' zaručené v čl. 35 ods. 1 ústavy preto, že porušením tohto základného práva je aj porušenie princípu voľnosti vstupu na trh a princípu rovnosti pravidiel správania sa na trhu pre všetkých účastníkov hospodárskej súťaže. Sťažovateľ považuje rozhodnutia štátnych orgánov vo veci spoločnosti, vrátane napadnutého rozhodnutia najvyššieho súdu, jednak za nesprávne a jednak za likvidačné, pretože tieto rozhodnutia zásadne ovplyvnili podnikateľskú činnosť spoločnosti, čo viedlo až k útlmu jej

aktivít, ktorý dosiaľ pretrváva. Sťažovateľ preto žiadal vydať tento nález: „Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom z 24. novembra 2006 vydanom v konaní 5 SžoKS 103/2005 ak odvolací orgán vo veci podaného odvolania Spoločnosti voči rozhodnutiu Krajského súdu v Bratislave zo 4. apríla 2005 sp. zn. II/256/1556/2004 porušil právo fyzickej osoby priznaného čl. 35 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.“

K sťažnosti sa vyjadril najvyšší súd prípisom č. k. KP 8/07-54 z 19. septembra 2007, v ktorom navrhol sťažnosť odmietnuť ako podanú neoprávnenou osobou. Tento svoj názor odôvodnil tým, že sťažovateľ ako akcionár nie je osobou oprávnenou zasahovať priamo do riadenia akciovej spoločnosti, pretože akcionár poskytuje iba majetkové hodnoty do akciovej spoločnosti vo forme vkladu a kontroluje osud svojej investície, a navyše nie každé nakladanie s majetkom spĺňa znaky podnikania podľa § 2 ods. 1 Obchodného zákonníka. Účastníkom konania pred najvyšším súdom, v ktorom bol vydaný napadnutý rozsudok, bola spoločnosť, a nie sťažovateľ.

Napadnutý rozsudok najvyššieho súdu nadobudol právoplatnosť 21. mája 2007.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 49 zákona o ústavnom súde sťažnosť môže podať fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom sa porušili jej základné práva alebo slobody, ak o ochrane týchto základných práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva podnikat' podľa čl. 35 ods. 1 ústavy, a to rozsudkom najvyššieho súdu sp. zn. 5 SžoKS 103/2005 z 24. novembra 2006.

Z obsahu spisu krajského súdu sp. zn. 1 S 114/04 a najvyššieho súdu sp. zn. 5 SžoKS 103/2005 ústavný súd zistil, že účastníkom konania vedeného krajským súdom bola spoločnosť A., a. s., B., ako žalobca a žalovaným orgánom bolo Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky.

Sťažovateľ účastníkom tohto konania nebol, v podanej sťažnosti uviedol, že bol jedným z akcionárov uvedenej spoločnosti, čím zakladal svoju aktívnu legitimáciu na podanie ústavnej sťažnosti, svoje tvrdenie však nepreukázal a ničím nedoložil.

Podľa názoru ústavného súdu treba sťažnosť považovať za podanú zjavne neoprávnenou osobou. Z citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy totiž treba vyvodit', že aktívnu legitimáciu na podanie sťažnosti majú iba tie osoby (fyzické alebo právnické), ktorých základné právo alebo sloboda boli porušené. V danom prípade by za takú osobu bolo možné považovať spoločnosť, ktorá bola žalujúcou stranou v konaní na najvyššom súde. Ústavný súd už judikoval (I. ÚS 56/98), že ústavnú sťažnosť nemôže podať fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá namieta porušenie základných práv alebo slobôd iných osôb, nie

svojich, a že ak fyzická osoba nebola účastníkom správneho konania, v ktorom sa vynieslo rozhodnutie napadnuté ústavnou sťažnosťou, nemôže sa úspešne domáhať zrušenia tohto rozhodnutia v konaní pred ústavným súdom (II. ÚS 34/95).

Vzhľadom na uvedené ústavný súd nepochybuje, že sťažovateľ nie je aktívne vecne legitimovaný na podanie takejto sťažnosti a namietaným postupom najvyššieho súdu jeho označené základné právo v zmysle čl. 35 ods. 1 ústavy nemohlo byť porušené.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 31. januára 2008